

Written by DEC. Redacció, La Independent
Thursday, 03 May 2018 16:09

There are no translations available.

La iniciativa de la periodista Cristina Fallarás, que va començar la campanya #Cuéntalo arran de la controvertida sentència de "La manada", ha aconseguit que es comptin per milers les denúncies sobre violacions i abusos sexuals soferts per dones de l'estat espanyol i en molts altres països indignades per la sensació d'incomprensió per part de la justícia enfront de la impunitat dels agressors. En aquest espai, l'advocada i medidora de família, Montserrat Fernández-Garrido, col·laboradora de La Independent, també se suma a la campanya.

"He tingut sort: mai m'han violat, però com a la majoria de les dones, m'han passat unes quantes anècdotes d'agressions i abusos sexuals al llarg de la vida.

Quan tenia uns 12 anys, tornava a casa, després d'estar-me en la d'una amiga, estudiant i fent els deures. Anava amb l'uniforme del col·legi de monges, un uniforme lleig, que amagava el cos encara sense formes de dona, amb les sabates masculines i els mitjons curts. Tenia la cara plena de grans per l'acne. Vaig notar que em seguia un home. Era hivern i de nit. Vaig accelerar el pas i ell va fer igual. Vaig començar a córrer i ell a seguir-me, també corrent. Vaig caure de cara sobre un pilot de fang. Em vaig embrutar tota, però em vaig aixecar de seguida tot arrossegant la meva pesada cartera, plena de llibres i llibretes. Vaig arribar a casa morta de por.

Quan tenia 18 anys un home va entrar darrere meu en una porteria i en anar a agafar l'ascensor, es va baixar la bragueta, va treure el seu penis en erecció i suant i tremolant em demanava que li fes una fel·lació... vaig quedar en xoc i no em sortia més que un fil de veu. Jo, sense deixar de mirar-lo a ell, no parava de picar un botó de l'ascensor, que va resultar ser el de stop. Vaig aconseguir tancar de cop les portes de vidre i fusta. Li vaig haver de trencar el nas al tipus i sagnava molt, però no se n'anava. Em vaig espantar molt perquè vaig creure que anava a posar-se agressiu. La meua veu continuava sense voler sortir. Em deixa a mi mateixa, molt fluixet: ves-te'n! L'ascensor va començar a pujar i baixar sense que jo pogués aturar-lo en cap pis. Estava terroritzada pensant que en arribar a baix el tipus estaria esperant-me i que voldria agredir-me físicament, per haver-li fet sagnar el nas en copejar-li amb la porta... Quan l'ascensor va parar, en vaig baixar, vaig trucar i vaig entrar en un pis i em vaig asseure. No vaig poder explicar res, seguia en estat de shock. Em van donar aigua, vaig estar una estona asseguda i sense dir paraula, vaig marxar. No vaig posar denúncia. Jo, en aquesta època, ja era una militant feminista i antifranquista".